

1897-10-11

AFSENDER

Johan Rohde

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIFTION

11 . X . 97. Nyhavn 22. Kjøbenhavn.

Kjære Ven! De skal have Tak for Deres venlige Brev; og Tak fordi De har ønsket at have mig til Medarbejder — det har glædet mig meget; — om jeg nu virkelig kunde være Dem til nogen Støtte, vilde intet være mig mere kjært, men desværre maa jeg strax protestere imod Deres gode Mening om mig og om mine Kvalifikationer. — Jeg har jo ganske vist set en Del god Kunst, maaske ogsaa set ret fornuftigt paa denne og kan maaske endelig ogsaa fortælle et og andet om mine Indtryk og lagtagelser — over Bordet iblant gode Venner — som saa mange andre, der maler og rejser; men der forekommer mig ikke at være mindste Anledning til at overgive disse lagtagelser til Literaturen.

I ét ere vi i hvert Fald ganske enige: i vort Had til Dilettantismen. Men, kjære Ven, Jer Métier er jo nu engang lige saa meget "Kunst" som vor og kræver lige saa vel sin Mand fuldt ud. Ikke sandt? Naar jeg altid ærgrer mig over Dilettanten, saaledes som han trives herhjemme, hvorfor da selv give Stof til Ærgrelser.

Dette er virkelig ikke Talemaader; jeg har ofte,

[2]

naar jeg er bleven presset til at skrive to Ord, følt hvad jeg her siger. — Om jeg blot som Maler kunde naa lidt bort fra den rene Dilettantisme, maatte jeg vel være fornøjet.

Hvad De ellers fortæller mig om Kunstbladets Gjenopstandelse interesserer mig meget, og jeg glæder mig stærkt til igjen at faa det ind ad Døren. Efter alle de Skarnbøtter, som i det sidste Fjerdingaar ere blevne væltede ud over Landet for at blive slugte med al dens raadne Indhold af dette stakkels Lands samtlige to Millioner, skal det blive rart at tage et lille Blad i

Haanden, om hvilket man véd, at det ikke alt er studeret af ens Tjenestepige, men om hvilket man i hvert Fald har den Forestilling, at det er skrevet for én selv og kun bliver læst af én selv — thi forhaabentligt faar det da ingen Abonnenter.

Mest glæder jeg mig dog til at se Dem komme frem med alt det, De nu i saa lang Tid har sparet sammen paa og haft paa Hjærte.

Jeg vil nu ønske, at Madsen vil være flink til

[3]

at hjælpe Dem; thi det bliver vel dog den eneste Medarbejder, som De kan faa nogen Fornøjelse af.

Jeg ser imidlertid snart ud til Dem, naar jeg en Aften faar Tid; jeg maa dog høre lidt mere om Deres Planer.

De er vel rask igjen?

En venlig Hilsen til Deres Hustru og glem ikke at takke hende for den hyggelige Eftermiddag i Bagsværd.

Deres hengivne

Johan Rohde

11. x. VT. Nyhavn 22. Kjøbenhavn.

Kjære Ven! De skal have Tak for Deres
venlige Brev; og Tak, fordi De har ønsket at
have mig til Medarbejder — det har glædet mig
meget; — om jeg nu virkelig kunde være Dem
til nogen Støtte, vilde intet være mig mere kjært;
men desværre naar jeg tænker protester imod De-
res gode Mening om mig og om mine Kvalifi-
kationer. — Jeg har jo ganske vist set en Del
god Kunst, maaske ogsaa et vel fornuftigt pen-
sionat og kan maaske endelig ogsaa fortælle
et og andet om mine Indtryk og Tagtegnplæer
— over Bortset ibland gode Venner — som
saa mange andre, der maler og rejser;
men det forekommer mig ikke at være mindste
Anledning til at angive disse Tagtegnplæer til
Litteraturen.

Det er vi i hvert Fald ganske enige i: i vor
Hvad til Ditellantismen. Men, kjære Ven,
Jeg smiler og jo nu engang lige saa meget
„Kunst“ som vor og kræver lige saa vel sin
mand fuld Ud. Ikke sandt? Naar jeg
allid angiver mig over Ditellanten, saaledes som
han trives bestyrmelse, hvofter da selv give
Stof til Angrelser.
Dette er virkelig ikke Talemaade; jeg har ofte

naar jeg 4. bleve presset til at skrive to Ord, føle
hvad jeg her siger. — Om jeg blot som Møder
kunde naa lidt bort fra den rene Dilettantisme,
maatte jeg vel være fornøjet.

Had De ellers fortæller mig om Høstbladets
Gjenopstandelse interesser mig meget, og jeg glæde
mig stærkt til igjen at se det ind ad Døren.
Efter alle de Skænbøtter, som i det sidste Fjer-
dingaar er bleve veltede ud over Landet for
at blive slugt med al dens rædsel Indhold
af dette stærke Lands samtlige to Millioner,
skal det blive vant at tage et lille Blad i
Haanden, om hvilket man véd, at det ikke alt
er studens af en Tjenestepige, men om hvil-
ket man i hvert Fald har den Forestilling,
at det 4. skrives for én selv og kun bliver læst
af én selv — thi forhøventlig faar det da
ingen Abonnenter.

Mest glæder jeg mig dog til at se Dem. En
en frem med alle de, som i saa lang Tid
har spant sammen paa og knægt paa Hjætte.

Jeg vil min indse, at Madsen vil være flink til

at hjælpe Dem ; thi der bliver vel dog den eneste
medarbejder , som De kan gøre nogen Forskjel-
le af.

Jeg ser imidlertid snart ind til Dem , naar
jeg en Aften faar Tid ; jeg maa dog bitt
lid mere om Dens Planer .

De er vel rask igjen ?

En natlig Hilsen til Dens Kuster og glem
ikke at sige hende for den hyggelige Efter-
middag ; Bysvaerd .

Dens hengiven
Johan Rønde